

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. *****, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *****, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Галя Алексиева

при участието на секретаря П.В.Г.
като разгледа докладваното от Галя Алексиева Гражданско дело №
20243130100116 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 28, вр. чл. 26, ал. 1 от Закона за закрила на детето.

Образувано е по молба на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – гр. *****, с искане за настаняване на детето Ю. А. К. в семейството на роднини- баба и дядо по майчина линия – Н. В. Й. и Ю. Т. Й., за срок от три години, считано от влизане в сила на решението.

В молбата се твърди, че със заповед № ЗД/Д-В-П-054/24.08.2020г. на директора на ДСП – гр. ***** спрямо детето е предприета мярка за закрила настаняване за отглеждане в семейството на неговите баба и дядо по майчина линия, потвърдена с решение на ПРС по гр.д. № 855/2020г. за срок от три години, считано от 27.01.2021г. Причина за това е изтичане срока на предходно предприетата съща мярка.

Поради изтичане срока на мярката, със заповед № ЗД/Д-В-П-006/29.01.2024г. на директора на ДСП – гр. ***** тази мярка е била прекратена и отново е предприета такава, като детето е настанено за отглеждане в семейството на своите прародители по майчина линия.

Твърди се, че детето е родено от съжителството на Р. Т.а и А. К.. Родено е в Германия, където родителите са живели. Малко след раждането на Ю., родителите се разделят и майката се завръща в България през 2012г. заедно с детето. Установяват се да живеят при родителите на майката, която след боледуване на 02.01.2013г. е починала. От тогава грижите за детето са поети от неговите прародители по майчина линия. Бащата е с неустановено местоживееене, не е контактувал с детето и не е търсил контакт с него. Затова, от 2013г. е налагана мярка за закрила- настаняване на детето в семейството на неговите баба

и дядо по майчина линия.

Посочва се, че семейството живее в собствено жилище състоящо се от шест стаи, с много добри хигиенно- битови условия. Създадени са подходящи условия за отглеждане на детето. Осигурени са основните му потребности от подслон, храна, здравеопазване и образование. Семейството има избран личен лекар. Стремежът е към осигуряване на сигурна среда за правилното му израстване и развитие. То е в добро здравословно състояние. Баба му е освидетелствана с ЕР на ТЕЛК с водеща диагноза множествена склероза 100% намалена работоспособност. Дядото е в добро здравословно състояние. През учебната 2023/2024г. детето е ученик в шести клас и по данни на учебното заведение спазва правилата на поведение в учебното заведение. Намалели са конфликтите му с други деца от училището, но не са преодолени. Не покрива образователните изискванията по определени дисциплини, поради което ползва ресурсен учител. Изпълнявал поставените му задачи от учителите според възможностите си.

В рамките на социалното проучване е констатирано, че прародителите на детето имат капацитет по задоволяване основните му потребности.

Ето защо, твърди се че в негов интерес е настаняването му в семейството на неговите баба и дядо по майчина линия – Н. В. Й. и Ю. Т. Й., която среда е най- близка до семейната.

В открито съдебно заседание Дирекция „Социално подпомагане”- гр. ***** поддържа подадената молба.

Заинтересованата страна детето Ю., чрез назначения му особен представител адв. Г., изразява становище за основателност на молбата.

Заинтересованата страна- А. К. и Н. Й., не се явяват в съдебно заседание и не изразяват становище.

Заинтересованата страна- Ю. Т. Й. се явява.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, и по вътрешно убеждение, прие за установено **от фактическа и правна страна** следното:

Законът за закрила на детето отдава приоритет на това, едно дете да бъде отглеждано в неговата семейна среда, от биологичните му родители /чл. 25, ал. 2/. Настаняване извън семейството е предвидено в изключителни случаи и при положение, че важни причини налагат това, и е с оглед охрана на неговите интереси. Съгласно чл.25, ал.1, т.2 и 3 ЗЗДт, дете може да бъде настанено извън семейството в случаите, когато родителите без основателна причина, трайно не полагат грижи за него или се намират в трайна невъзможност да го отглеждат.

Детето Ю. А. К. е родено от родители Р. Ю.ова Та и А. К. К. . За последно, с влязло в сила на 27.01.2021г. решение по гр.д.№ 855/2020г. на ПРС, спрямо детето е взета мярка за закрила- настаняване в семейството на неговите прародители по майчина линия за срок от 3 години.

С изрични декларации от 29.01.2024г. дядото и бабата на детето по майчина линия са

заявили желание за настаняване внука им Ю. за отглеждане в тяхното семейство.

Изготвен е доклад от ДСП– *****, съгласно който: Детето е родено от съвместното съжителство на Р. Та и А. К. във ФРГ. Малко след това, родителите са се разделили. Грижите за него са поети от майката. Двамата са се завърнали в България през 2012г. и са се установили да живеят при родителите на майката. На 02.01.2013г. майката е починала, а спрямо детето е предприета мярка за закрила настаняване в семейството на роднини- това на неговите баба и дядо по майчина линия. В рамките на социалното проучване е констатирано, че прародителите на детето разполагат с нужните битови условия по неговото отглеждане. И двамата са пенсионери, г- жа Й. по болест, преосвидетелствана с ЕР на ТЕЛК. Дядото на детето работел по трудово правоотношение. Осигурени са, както основните жизнени потребности на детето от храна и облекло, така и емоционалните му от обич, грижа и защита. Изградена е доверителна връзка между него и прародителите му, а режимът на отглеждането му е съответен на индивидуалните му нужди и възраст. В същото жилище живеел и вуйчото на детето, който също се включвал в неговото възпитание и грижи. През 2022г. детето е имало неприемливо поведение в училище, което е наложило преместването му в друго учебно заведение, ползване на социална услуга и посещения при психолог и психиатър. Понастоящем се наблюдавала положителна промяна в поведението му. През учебната 2023/2024г. детето е ученик в шести клас и по данни на учебното заведение спазвал правилата на поведение в училище. Намалели са конфликтите със съучениците му от предходната година. Проявявал уважение към учителите и изпълнявал поставените му задачи. По отделни дисциплини бил на ресурсно подпомагане. Контакт с бащата в рамките на социалното проучване не е бил установен.

В о.с.з. дядото на детето потвърди желание и готовност да поеме цялостно грижите за внука си.

Исканата мярка за закрила – настаняване в семейство на близки е сред предвидените в чл. 4 ЗЗДт. и основателността на прилагането ѝ е обусловена от предвидените в разпоредбата на чл. 25 ЗЗДт изчерпателно изброени в шест точки основания. Анализът на събраните по делото доказателства, формират извода на съда, че по отношение на детето Ю. са налице основанията, посочени в т. 2 на чл. 25 ЗЗД, а именно: баща му трайно не полага грижи за него. Данните сочат двамата да нямат контакт един с друг от раждането на детето. В рамките на социалното проучване, същият не е бил и установен. От друга страна, с оглед изискванията на чл. 28, ал. 4, изр. последно ЗЗДт и предвидената по чл. 26, ал. 1 ЗЗДт поредност при определяне на мерките за закрила на детето, съдът счита, че именно предложената от молителя мярка е най- подходяща за момчето с оглед възможността за отглеждането му в семейна среда и създалата се емоционална връзка между него и прародителите му по майчина линия, поели грижите за него, още когато е бил на невръстна възраст. И двамата са изразили съгласие и желание да полагат грижи за внука си, като са създали и предпоставки за обезпечаване необходимите битови условия за това. Поели са грижите за детето веднага след смъртта на неговата майка и са ги полагали години наред, което свидетелства, че разполагат с нужния ресурс да покриват потребностите му,

осигурявайки му добри условия за развитие.

При това положение, съдът намира, че предприетата от ДСП мярка за закрила на детето се явява адекватна такава.

Изцяло в интерес на детето е то да продължи да бъде отглеждано в тази семейна среда. Така ще бъдат най- адекватно задоволявани неговите потребности на този етап, с оглед възрастта му, както и ще бъде съблюдавано неговото правилно физическо и психическо развитие. В заключение, като мярка за закрила спрямо детето Ю. следва да бъде постановено настаняване му за отглеждане в семейството на неговите баба и дядо по майчина линия за срок от три години, считано от датата на влизане в сила на решението.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

НАСТАНЯВА детето Ю. А. К., ЕГН ***** за отглеждане в семейството на неговите баба и дядо по майчина линия Н. В. Й., ЕГН ***** и Ю. Т. Й., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 5 за срок от три години считано от датата на влизане в сила на настоящото решение, на основание чл. 28, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 ЗЗДт.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, като обжалването му не спира изпълнението, на основание чл. 30, ал. 3 от Закона за закрила на детето.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в седемдневен срок от връчването му на страните, на основание чл. 28, ал. 6 от Закона за закрила на детето.

Съдия при Районен съд – *****: _____